

ח' סבט
16 דעמבר

בין איי יון. הים שקס. השמים בהירים. הנסיעה נעימה
כבקיץ. אין נדנוד ואין כמעט חולים באניה. עברו ארבעה חדשים
וחצי מזמן שיצאתי את אלכסנדריה לקושטא (כ"ו אב 8.8). כמה רבו
אז החששות והפחדים. נסענו לקראת העלוסה מאימת רבת-המכשולים.
החששות כלא היו. צעיק הרוזים הוסר. הצפיה באה. לא בושנו.
נחלחה לנו רוסיה - רוסיה המחכוססת באש המרה ועריצות המהפכה,
ארץ הנגודים והסתירות העמוקים, הקוראת למלחמת אזרחים עולמית
לשם השלטת הפרוליטריון - ושוללת מכל פועליה כל זכות אדם, אורח
ובן המעמד, המכריזה קומוניזם ובטול רכוש הפרט ומפחחת בארצה צורות
המקולציה הכי מבוערות ומחלקת את אדמתה לאכרים בתוך משק פרטי,
המבטלת את שלטון הרכוש ומדכאת את המעמד הבורגני - ומניחה את כל
הבדלי המעמד ויתרונות בעלי הרכוש למעשה. ארץ האור המקור והאמלה
האטומה, שאיפות השחרור והצדק הנשגבות והסציאות המבוערות והחלה,
ארץ הריבולוציה והספיקולציה, הקומוניזם והנפ, הסבל הקדוש
והקורופציה הטמאה, ההתמכרות והשוחד, האידיליות והבצע, שנוי-
הערכין ועריצות הדורות, דת העבודה ואילי הזהב - והאורות והצללים
כשחלבים אחוזים ומעורים זה בזה, ואינך יודע היכן סתומה הקדושה
ואיפה נלחחים שערי הטומאה, מהו שריד העבר ואיזהו עובר העתיד.
גדולים ואדירים באווי-המרד, המרד הקדוש נגד כל הזיוף, השקר,
התרמיה והאון של החברה הישנה מסתפוררת והבלה מחטא ומעל וזדון
ושלטון הבצע. וגדולים ואדירים המכשולים לקראת העולם החדש והחברה

החדשה - ומי ינצח את מי?

האין גורלו של לנין - נביא המהפכה הרוסית, מנהיגה ומורה, שליטה ודברה, מחוקקה ומדריכה - סמלה של רוסיה הקומוניסטית? הנה האיש כליל-הריבולוציה, איש השלם את נפשו, הבז לכל מעצור, נאמן-המטרה אשר לא ידע וחורים והנחות, קיצוני הקיצוניות, היודע לזחול על בטנו בחורף יון-המצולה למען הגיע למטרה, איש רצון-הברזל אשר לא יחוס על חיי אדם ועל דם עולים ונקיים לשם המהפכה, וגאון החכמים המושלם היודע לסגת אחור ולעזוב את המערכה - למען אסוף כוחות להסתערות חדשה, אשר לא יפחד לשלול היום מה שחייב אתמול ולחייב מחר מה ששלל היום, אשר לא יתן לקורי-הפרזה לאחז את מחשבתו ולא ילכד ברשת הנוסחה ולא יפול בפח הדוגמא - כי המציאות הערוסה, האמת האכזרית ויחסי-הכחות הממשיים נגד עיניו החדות והבהירות - אבל בכל הנפתולים והנסיגות וסבכי-המערכות וההתפכחות לפני עיניו יוקדת באש אדומה המטרה האחת, היחידה, בלתי-משתנה - מטרה המהפכה הגדולה, המהפכה היסודית, העוקרת את המציאות הקיימת כשושה ומערערת עד היסוד עד אבני המשחית של החברה הנרקבת והנלוזה.

ואיש-ברזל זה הברע, נפל. מחלה סמארת, שקלט מדם-הוריו, מחלה אשר אין לה תקנה ומזור, גדעה את הענק הזה, והסת הצלול, אדיר-המחשבה, רב-האונים חבל ובולע; נתרכך. נחפורר האורגניסמוס הנפלא הזה שהלהיב את רוסיה הריבולוציונית, שהצית את אש המרד הגדולה, שפלס נתיבות חדשות - נחפורר ונהרס במרכזו, במשתיתו ואין לו עוד כל תקנה...

נסרף הקברניט הגדול בעודו בחייו - והאניה המתאבדת בסטייה

העולמית מה יתה בסופתן התעצור כח לחתור לחוף הרחוק-הרחוק
בארץ-הפלאים המסתורית שעין אדם עוד לא שופתה, בחוף המעבריים
האדירים וההומות הגדולות כשהיא אכולת-נגודים ומלאת-נקבים
וחלולים ומי ההומות האדירים פורצים בכח איתנים ומאימים לסחוף
ולבלוע את האניה על קרבה ועל חובליה, שמשענם היהיד ומדריכם
האחד לא יוכל עוד לעולם לאחוז בהנה כי אזלת ידו יכבה אור שכלו...
ובים המרוק, בחוף נחשולי המהפכה הגדולה האיומה, בחוף
ההרס הגדול של המערכה הכבועת, הגדולה והאכזרית שבמערכות-אנוש,
נשאים במערה שרידי היתדות הרוסיות.

הדור ההולך הוגה מהמסלה. מלחמת העולם, המהפכה,
מלחמת-האזרחים האכזרית והפרעות - אלו הפרעות הפראיות, רוח-
הזועה, רבות-האימים, אלו התפרצויות חיות-הטרף שוקקי-זמים שנשנו
ונשלשו לפעמים עשר וגם עשרים פעם במקום אחד, מבול השמד והשוד
והקנויים והאנסים והטבח שעוד צלליהם השחורים-האדומים מרחפים על
פני עירנה אוקרינה עד היום הזה, ואיסתם רובצה בלבבות הפליטים
והשרידים - ואחר כך המהפכה, ערעור כל יסודות החיים והפרנסה, סחימת
כל מקורות החיות, הטירור הלבן והאדם, אימת הפפינקס הנורא והאדיר
הנקרא בשם ריבולוציה וקומוניזם, בלחות-הצ.ק., החרסת הרכוש והדלדול
הגדול, הרעב והעוני, הזעזועים הנפשיים העמוקים, עקירת בסיס החיים
הצבוריים והקולטורים, הרדיפות נגד הדת והקהלה, החרבות והמסורת,
התפרצות הכחות החדשים, בלהי מובנים, המאימים בזרועם ובחדושם.
כל סערת הדמים, האימה, התורבן והשמד, כל שלשלת היסורים
והקנויים והפחדים, כל האבדות הגדולות הכלכליות, המשפחתיות,

הצבוריות, החרבותיות - כל אלה הניחו את הדור ההולך חלשים, ריקים, נבעתים, חוהים ונקיים מכל נכסי-רוח וחומר, בלי קרקע תחת הרגלים, בלי משען, בלי תוחלת, בלי תנחומין, בלי דעת לאן. נחקרקה המשפחה, נחקה המסורת, נחקקקה הקהלה, נחרוקן בית המדרש, הכל נחרושש, נדלדל, נבלע באדמה הרוקעת מתחת הרגלים...

גדל קושי החיים: נסתחמו מקורות הפרנסה. ושותרים לטרף - בכל הדרכים, בכל האמצעים, הכשרים ובלתי הכשרים, וסחאבקים במלחמה הקיום הקשה, ומלבד מלחמה-קיום זו אין כמעט כלום. שונאים את השלטון החדש, פוחדים מפניו, רואים אותו כצר ואויב - ומתפללים בשלומו - כי רק הוא עומד בין היהודים ובין בלהות-הפוגרומים... מרגישים על כל צעד ושעל את השנאה הכבושה, המשטמה המתגברת ליהודי, האיבה הגדולה מפני שהיא מדכאת - המשטמה המתלחלת בלב האכזר והפועל והפקיד והאינטלגנט - ויודעים שרק יד ממשלה זו עוצרת כח להגין... ולהגדיל המבוכה והדימורליזציה בא הנה, אפשריות הספסרות הכי מכוערה; ונדחקים ונאחזים במסחר, בחנונות, ברוכלות, במשחקי הבורזה, בספיקולציה, קונטרבנדה, חרמית. התנועה הציונית נחנקה; הסנהלים ברחו לחו"ל, המעטים שנשארו נחאלצו ונבעתו. בלי קשר את חו"ל ואת א"י, בלי כל מזון רוחני וצבורי, בלי אחיזה בסביבה, נרדפים מהשלטון, משוללי כשרון הפעולה ואפשרות הפעולה באו הציונים השרידים לידי שחוק-גמור.

